

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Kad piktžolėms būtų užkirstas kelias

(Pasakoja „Anykščių šilėlio“ kolūkio pirmininko pavaduotojas gamybos reikalams
Alvydas DIEČKUS)

Nelengvos buvo šių metų pavasario darbų sąlygos mūsų kolūkio mechanizatoriams, juo labiau, kad nemažai priemolio dirvų plotai negreit pradžiūdavo. Tačiau, kai tik technika galėdavo įvažiuoti į laukus, kolūkio mechanizatoriai, tiek ruošiantys dirvas, tiek ir valdantys traktorius su sėjimų agregatais, dirbo gana atkakliai ir stropiai. Per palyginti trumpą laiką vasarėnėmis grūdinėmis kultūromis buvo apsesta 826 hektarai dirvų, tame tarpe 157 hektarai vietoj išgedusių žiemkentių, pasėta 160 hektarų linų, 389 hektarai mišinių silosavimui. Vėliau mechanizatoriai į 130 hektarų kruopščiai įdirbtas dirvas įterpė ir kukurūzų sėklą.

Dar tik įpusėjus grūdinių kultūrų sėjai, į tuos laukus,

kurie jau ankščiau susilaukė grūdo, nukreipė mechanizatorius pasėliu priežiūros darbams. Traktorininkas Jonas Tyla, prie traktoriaus prikabinęs 12 metrų užgriebio plačiabarį agregatą, kasdien nuakėdavo apie 40 hektarų pasėlių, o į šį darbą dar įsijungus mechanizatoriams Romui Paulauskiui, Kęstučiui Andriukui ir Petriui Giedraičiui, jie per dieną nuakėdavo ne mažiau kaip šimtą hektarų dirvų.

Reikia pažymėti, kad pasėlių priežiūros darbuose darbštumu ypač pasižymėjo pareigingas mechanizatorius Vidas Puodžiūnas. Pasitelkęs plačiabarį agregatą, jis bulio esterio ir fundazolo mišiniu nupurškė 200 hektarų žieminių kviečių, 130

hektarų ankštinių mišinių nupurškė Dikoteksu. O kai tik linų pasėliuose pasirodė spragės, šis mechanizatorius chlorofosu nupurškė 120 hektarų linų, 40 ha linų Juškonų brigadoje chlorofosu nupurškė traktorininkas Eugenijus Berneckis.

Nemažą dėmesį skiriame ir kaupiamųjų kultūrų pasėlių priežiūrai. Šiuos darbus atlieka patyrę mechanizatoriai — antros klasės traktorininkas Petras Kazlauskas ir pirmos klasės traktorininkas Antanas Paškevičius. Jau trečią kartą bulves apkaupė 40 hektarų plote Petras Kazlauskas, o Antanas Paškevičius antrą kartą nupurškė 44 hektarus pašarinių runkelių.

Pasėjęs kukurūzus 130 hektarų plote, mechanizato-

rius Algis Guobis šiomis dienomis atliks šios kultūros pasėliuose akėjimo darbus. Rošiant kovai prieš piktžoles chemikalų dozes, kontroliuojant mechanizatorių darbo kokybę, didelį dėmesį tam skiria kolūkio augalų apsaugos agronomė Vlada Mockūnaitė.

Kad ateityje technika galėtų dirbti saugiau ir žiemkentių bei vasarojaus pasėliai būtų apvalyti nuo akmenų, šiame darbe bare stropiai padirbėjo ir kolūkiečiai, ir jiems talkininkavę Anykščių J. Biliūno vidurinės mokyklos bei Burbiškio aštuonmetės mokyklos moksleiviai.

Taigi, rūpindamiesi kuo geriau rikiuoti pasėlių priežiūros darbus, kartu dedame ir įviresnį pamatą gausniai derliui išauginti.

Anykščiai

1980 m.

birželio

3 d.

Antradienis

Nr.65 (4.05)

KIIIIIIII

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Tarptautinė igula orbitiniame komplekse

1980 metų gegužės 27 d. 22 valandą 56 minutės Maskvos laiku susijungė kosminis laivas „Sojuz-36“ su orbitiniu kompleksu „Saliut-6“ — „Sojuz-35“. Igula — laivo vadas dukart Tarybų Sąjungos Dėdvyris, TSRS lakūnas kosmonautas Valerijus Kubasovas ir kosmonautas tyrėjas Vengrijos Liaudies Respublikos pilietis Bertalanas Farkašas perėjo į stotį „Saliut-6“.

Kosminėje erdvėje aplink Žemę pilotuojama mokslinio tyrimo komplekse „Saliut-6“ — „Sojuz-35“ — „Sojuz-36“ dirba tarptautinė igula: kosmonautai Popovas, Riuminas, Kubasovas ir Farkašas.

Tarptautinės igulos mokslinė programa, kurią drauge parengė Tarybų Sąjungos ir Vengrijos Liaudies Respublikos mokslininkai, apskaičiuota septynioms dienoms.

(TASS-ELTA)

Rajono LDT sesija

Įvyko Anykščių rajono LDT penkioliktojo šaukimo antroji sesija. Sesijoje buvo aptartas klausimas „Dėl gyvulininkystės produktų gamybos intensyvinimo rajone“. Pranešimą šiuo klausimu skaitė rajono LDT vykdymo komiteto pirmininko pavaduotojas, rajono Žemės ūkio valdybos viršininkas A. DACIULIS.

Diskusijose kalbėjo „Pirmyn į komunizmą“ kolūkio pirmininkas, rajono Tarybos deputatas J. STASIKONIS, „Vienybės“ kolūkio zootechnikė, deputatė G. KIRDEIKIENE, Levaniškio kolūkio vyr. agronomas, deputatas A. ALKAUSKAS, rajono Veterinarijos stoties viršininkas R. AUGUSTINAS, „Gintaro“ kolūkio pirmininkas, deputatas J. ACUS, „Aušros“ kolūkio pirmininkas, deputatas V. KALENDA.

Svarstyti klausimu sesija priėmė sprendimą.

Ryšium su buvusio rajono LDT vykdymo komiteto Liaudies švietimo skyriaus vedėjo A. Jakniūno perėjimu į kitą darbą, sesija patvirtino rajono Liaudies švietimo skyriaus vedėju V. PLUKĄ.

„K. d.“ Inf.

Piešinių konkursas

Birželio 1-osios — Vaikų gynimo dienos išvakarėse Anykščių rajono moterų taryba organizavo vaikų piešinių ant asfalto konkursą. Konkurse dalyvavo 99 darželio ir mokyklinio amžiaus vaikai.

Jaunieji konkurso dalyviai rinkosi vieną iš keturių temų: „Mano Tėvynė TSRS“, „Nuo gintarinės Baltijos iki olimpinės Maskvos“, „Sešadieninė lenininė talka“, „Mano mėgiamiausi pasakų herojai“.

Didžiausio populiarumo vaikų piešiniuose nusipelnė olimpinis meškiukas, kulverstukas. Idomių vaikų piešiniuose kreiama atspindėjo naujų statybų momentai, sešadieninės talkos epizodai.

Išimokyklinio amžiaus grupėje piešinių ant asfalto konkurso nugalėtojai žiūrė komisija pripažino Jūratę Razickaitę (I vieta), Erką Nečiūną (II vieta) ir Tomą Magylą (III vieta).

Pirmų trečių klasių mokinių tarpe nugalėtojo prizas atiteko J. Biliūno vidurinės mokyklos pirmaklasiui Irmanui Kovalenko. Antrą ir trečią vietas pelnė tos pačios mokyklos pirmokai Ramunė Kugylė ir Nataša Komarova.

Ketvirtų-šeštųjų klasių mokleivių tarpe pirmą vietą laimėjo Anykščių II-osios vidurinės mokyklos penktokė Snieguolė Bagdonaitė. Antrąją — J. Biliūno vidurinės mokyklos ketvirtokė Eglė Zigaitė ir trečiąją — Anykščių antros vidurinės mokyklos moksleivis Audrius Veikšras.

Konkurso nugalėtojai buvo apdovanoti diplomais, asmeninėmis dovanėlėmis.

B. Romaitė

Šienpjoviai dalgius galanda

Mūsų korespondentas paprašė Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio vyresn. agronomą A. ZEMAITIĮ ir šio ūkio technikos eksploatacijos vyresn. inžinierį A. MICELI papasakoti, kaip pasirodė šiuo ūkyje šienapjūtei, kokios žolės derėjimo technologijos čia bus taikomos, siekiant pagaminti geresnės kokybės pašarą. Spausdiname šių specialistų pasakojimus.

A. ZEMAITIS. Gyvulių augintojai pageidauja, kad kuo daugiau gamintume šieno — žinoma, tik labai kruopščiai išdžiovinto. Todėl, jei bus palankios orų sąlygos, nuo 470 ha ploto žolę džioviname šienai, iš kitų 380 ha pievų, ganyklų, daugiamečių žolių gaminsime šienainį, silosą. 100 hektarų žaliųjų auginamų žolės milų bei kapojų gamybai.

Kitas reikalas — jei šienapjūtes metu orai bus lietingi. Tada žolės derėjimo technologiją teks keisti. Vėliau geras silosas, negu prastas šienas ar šienainis. Netrukus šienapjūtę pradėsime. Kurį dieną, dar sunku tiksliai pasakyti, nes orai labai permainingi. Svarbu ne tik nesuveluoti šienapjūtės pradžios, bet ir šio darbuočių neuztęsti.

A. MICELIS. Zolėi nupjauti technikos turime apšiai, bet norime didžiausią darbų krūvį skirti našiausiems agregatams. Platesnius masyvus šienaus mechanizatoriai Vytautas Banys ir Algis Grišalūnas savaraimėmis šienapjovėmis E-301. Kiekvienas šiuo vyru per dieną nupjauja maždaug po 15 hektarų. Mažesniuose laukuose panaudojame KS-2.1 tipo šienapjoves, o kur žolė bus pagali-

si — rotacines KRN-2.1 šienapjoves.

Kad žolė sparčiau džiūtų, teks ją dažnai vartyti. Turime du E-247 tipo vartytuvus, su kuriais dirbs patyrę mechanizatoriai Juozas Vanagas ir Jonas Saraka.

Dar turime keturis GVF-6 tipo vartytuvus, bet jie vėslios žolės kaip reikiant neapvarto. Mano manymu, jų konstrukcija tobulintina.

Šieno surinkimą lauke mechanizuosime. Mechanizatoriai Balys Kuliavas ir Albinas Dilys rinks apdžiūvusią žolę K-453 markės presais. Presuotas šienas bus automatiškai sumetamas į greta važiuojančius tralus paauskintais bortais. Mūsų remontininkai ir staliai paruosė 5 tokius tralus, kurių kiekviename tilps apie 1,5 tonos pakrikai sumestų šieno ryšulių. Jei nušienautas laukas bus tolokai nuo daržinės, šieno vežimui dar pasitelksime savivartes automašinas GAZ-53B.

Lygia greta naudosime šienai rinkti ir priekabas NTVS-4, kurių ūkyje turime tris. Pernai šiomis priekabomis atvežtam šienai sukrauti į prėslus buvo naudojami pneumatiniai transpor-

teriai, bet jie labai nenašūs, taip sakant, nespėja dirbti į taktą su pajėgia šieno surinkimo technika. Todėl šiemet siūlyčiau palaido šieno krovimui pritaikyti krautuvą P-0.8, o kai kuriose daržinėse ir PF-0.5.

Šienainio gamybos rikiuotė pas mus bus įpraslinė, kaip ir ankstesniais metais. Smulkintai apdžiūvusios žolės masei vežti naudosime 5-6 priekabas. Beje, kartu su grūdų kombainu mes įsigijome ir talnas priekabas smulkintiems šiaudams vežti. Labai norėtusi jas pritaikyti šienapjūtėje, tačiau PTS-40A tipo priekabas turi vieną ypatybę: jų kebulai platūs ir aukšti, o važiuoklė palyginti siaura. Jei ne ši bėda, talpių priekabų mums labai praverstų. Tai būtų didelis rezervas darbo našumui kelti, nes į transporto darbus galėtume nukreipti 2-3 kartus mažiau traktorių, negu naudojame mažų gabaritų priekabas.

Atskira mechanizatorių grandis bus nukreipta kapojams gaminti.

Šienapjūtės išvakarėse peržiūrėjome mechanizatorių socialistinio lenktyniavimo ir materialinio skatinimo nuostatus. Lenktyniavimo rezultatai bus susumuojami kas savaitę. Tikimės, jog ūkio administracija, profsąjunginės organizacijos aktyvas pasirūpins deramai atžymėti geriausių žolės dorotojų pašlangas, propaguoti jų patyrimą.

Kauno statybos ir architektūros mokslinio tyrimo institute sukurti nauji surenkamųjų skydinių namų projektai. Šiuos namus gamins Alytaus eksperimentinis namų statybos kombinatas.

Naujojo namo rūšys surenkamas iš didelių keramzito plokščių, į statybos aikštelę atgabenami jau surinkti margai. Atsižvelgiant į žemdirbių pageidavimus, šiuose skydiniuose namuose yra nemažai ir kitų naujovių.

NUOTRAUJOJE: Instituto bendradarbiai (iš kairės į dešinę) R. Milukas, A. Simonavičienė ir M. Korsakaitė prie naujų namų maketų.

T. Žebrausko (ELTA) nuotr.

SVARBI IDEOLOGINIO DARBO GRANDIS

J. DAILYDĖ

LKP Anykščių RK sekretorius

Partijos Anykščių rajono komitetas, pirminės partinės organizacijos skiria pastovų dėmesį TSKP CK nutarimo „Dėl tolesnio ideologinio, politinio auklėjamojo darbo gerinimo“ ir Lietuvos Kompartijos CK XII-ojo plenumo išskeltų uždavinių įgyvendinimui. Planingoje rajono partinės organizacijos veikloje neretai matyti susiformavęs atsisakymo priemonių sistema, užtikrinanti organizacinio, ūkinio ir ideologinio darbo vienos, komunistinio darbo žmonių auklėjimo gerinimą, gamybos efektyvumo didinimą, nuoseklią rajono gyvenimo mokslinės-materialinės pasaulėžiūros formavimą. Sprendžiant šiuos uždavinius, greita kiti ideologinio darbo svarbius vaidmuo tenka žodinei politinei agitacijai, kuri įvairiomis darbo formomis organizuoja palyginti gausius, daugiau kaip 1100 pranešėjų, politinformatorių ir agitatorių būrys. Tai didelės ideologinio fronto pajėgos, nuo kurių veiklos efektyvumo žymiu mastu priklauso nuoseklius partijos politinės įgyvendinimas visuose dirbančiųjų kolektyvuose.

Stiprūs išvystytos spaudos, radijo ir televizijos amžiuje reikalingi tenka išgirsti klausimus: „Ar negalima pakelti žodinės politinės agitacijos periodinė spauda, radijo ir televizijos laidomis?“ Ir ar iš viso būtini tokie agitatorių, pranešėjų, politinformatorių institutai, esant plačiam ir gerai išvystytam jau minėtų propagandos priemonių tinklui?

Iš šiuos klausimus galima atsakyti primenant pagrindines politinės žodinės agitacijos ypatybes ir ypatumus, kurie ir dabartinėmis sąlygomis ją daro neku kitu nepakeičiamą.

Visų pirma, agitatorius, politinformatorius, pranešėjas, atlikdamas partijos politiką, partinių ar tarybinių organizacijų nutarimus, turi galimybę remtis konkrečiais, klausytojams gerai žinomais ir suprantamais vietos faktais ir pavyzdžiais. Tai leidžia šalies ir respublikos problemas pažvelgti per savo darbo kolektyvo prizmę. Tokiu būdu žodinė politinė agitacija padeda dirbantiesiems geriau suprasti savo vietą kolektyve, giliau suvokti savo indėlį ir vaidmenį, bendrų uždavinių sprendime.

Teigiama tai, kad agitacinė darbe pilniau galima atsivėlgti į konkrečių kolektyvų ar žmonių grupių ypatybes, jų nuotaikas, psichologinę būklę, poreikius, išsimokslinimo ir politinio išprusimo lygį, profesinį pasiruošimą, amžių, nacionalinius ypatumus. Kitaip sakant — dirbti diferencijuotai su žmonėmis ir jų grupėmis.

Dar vienas svarbus žodinės politinės agitacijos bruožas yra tai, kad tiesiog per pranešėjų politinformatorių ir agitatorių gaunama grįžtamoji informacija, kuri padeda operatyviai nustatyti žmonių nuotaikas, poreikius, siekius ir užmojus. Tuo remdamasis partijos, rajono komitetas, pirminės partinės organizacijos gali imtis skubių ir veiksmingų priemonių

iškilusių klausimų sprendimui.

Ir bene pagrindinis žodinės agitacijos bruožas — tiesioginis agitatoriaus, politinformatoriaus, pranešėjo bendradarbiavimas su žmonėmis, betarpiškas jų ryšys su auditorija. Tai svarbiausias ir niekuo kitu nepakeičiamas agitacinio darbo privalumas. Kalbėtojas turi galimybę sekti klausytoją, jausti jo nuotaiką, keisti pašnešio formą, pakreipti pokalbį viena ar kita linkme tenkinant auditorijos interesus. O klausytojai visada turi galimybę pateikti klausimus, savo pasiūlymus ar pageidavimus.

V. Leninas žodinę politinę agitaciją laikė neatskiriama plačios partijos veiklos sudėtine dalimi. Ją negalima vykdyti epizodiškai, su pertaukais, o būtina organizuoti planingai, reguliariai, diferencijuotai. Mūsų partija, vadovaudamasi V. Lenino nurodymais, lenininiams žodinės politinės agitacijos principais, reikalauja, kad agitacinis masinis darbas būtų glaudžiai susijęs su gyvenimu, su komunizmo kūrimo praktika.

Gerai suvokiant šiuos reikalavimus, politinformatorių ir pranešėjų grupės planingai veda politinę agitacinę darbą dirbančiųjų tarpe ir su žmonėmis pagal jų gyvenamąją vietą.

Šių metų balandžio mėnesį LKP Centro Komiteto propagandos ir agitacijos skyrius organizavo Anykščių žodinės politinės agitacijos klausimais zoninį pasitarimą, į kurį buvo pakviesti LKP Utenos, Ignalinos, Ukmergės, Panevėžio, Rokiškio, Kupiškio, Molėtų, Zarasų ir Sirvintų rajonų partijos, skyrių vedėjai. Pasitarime išsamiai buvo išnagrinėta mūsų rajono pirmųjų partinių organizacijų politinio masinio, agitacinio darbo praktika, išklausa kaimyninių rajonų ideologinio darbuotojų informacijos, pastabos ir pasiūlymai, numatytos priemonės žodinei politinei agitacijai gerinti.

Teigiama buvo įvertinta „Gintaro“, „Gimtosios žemės“ kolūkių, Sodninkystės tarybinio ūkio, Rajkoopsąjungos ir kitų pirmųjų partinių organizacijų veikla vadovaujant politinformatorių grupėms ir agitatorių grupėms. Šiose partinėse organizacijose jau yra susiklosčiusi politinio agitacinio darbo sistema, kurios pagrindą sudaro tinkamas kadru parinkimas ir planingas jų veiklos organizavimas. Čia kasmet agitatorių ir politinformatorių sudėtis peržiūrima ir tvirtinama partiniuose susirinkimuose arba partinių biurų, komitetų posėdžiuose, kartu patvirtinami agitatorių ir politinformatorių grupių vadovai. Formuojant agitatorių grupes ar politinformatorių grupes minėtosios pirminės partinės organizacijos pirmiausia žiūrima, ar galės tie žmonės, kuriems numatoma duoti šį atsakingą visuomeninį įpareigojimą, pagal savo dalykines, moralines ir politines savybes būti agitatorių ar politinformatorių? Nes, norint įtikinti kitus, reikia pačiam būti įsitikinusiems, gerai atlikti savo tiesiogines pareigas, būti pavyzdžiu visuomeninėje veikloje ir asmeniniame gyvenime.

Agitatoriai, turėdami konkrečius uždavinius, kurios atžymintos žurnale, auklėja

muoju darbu rūpinasi kasdien savo darbavietėse ar pagal gyvenamąją vietą. Jie dirba su nedidele grupe bendradarbių arba individualų darbą su atskirais darbuotojais, jaunimo atstovais, kurie kolektyve žengia pirmuosius savarankiško gyvenimo žingsnius. Dažniausiai patys būdami pirmūnais, jie kviečia palaikyti gerą iniciatyvą darbe, drąsiai kalba apie neišspręstas problemas, padeda draugams teisingai suprasti iškilusių uždavinių, rūpinasi socialistinio lenktyniavimo viešumo užtikrinimu, nevengia pokalbių ir su tais, kurie nesilaiko komunistinės moralės normų.

Gerai suvokiant šiuos reikalavimus, politinformatorių ir pranešėjų grupės planingai veda politinę agitacinę darbą dirbančiųjų tarpe ir su žmonėmis pagal jų gyvenamąją vietą.

TSKP CK NUTARIMUS ĮGYVENDINANT

agitatorių praktikoje domiuojančią vietą užima individualus darbas: veda agitacinę darbą savo bendradarbių tarpe, lankosi atskirose šeimose. Didelę ir svarbią veiklą agitatoriai kartu su politinformatoriais ir pranešėjais atlieka ruošiantis rinkimams į vietines LDT bei šalies ir respublikos Aukščiausiąsias Tarybas. Agitatoriai taip pat rūpinasi vaizdinės agitacijos „mažosiomis formomis“ — leidžia „Kovos“ lapelius, dalyvauja sieninėje spaudoje, užpildo socialistinio lenktyniavimo biuletenius ir kt.

Mes negalime neprisiminti praeitų metų kai kurių nelengvos kovos už duoną epizodus. Būtent tuo sudėtingu darbuose politinformatoriai ir agitatoriai aktyviai dalyvavo. Spaudos centrų „Derlius-79“ veikloje. Daugelis iš jų rodė gerą iniciatyvą gerinant žodinę politinę agitaciją žemdirbių ir ypač mechanizatorių tarpe. „Atžalyno“, „Už taiką“, „Aušros“ ir kituose ūkiuose buvo pagaminti estetiškos išvaizdos kilnojami operatyvūs informacijos stendai, operatyviai leidžiami „Kovos“ lapeliai. Kiekvieną dieną kombainininkai, šiaudų dorotojai, pašarų ruošimo brigadų dirbantieji buvo supažindinami su socialistinio lenktyniavimo eiga, darbo dienos rezultatais, pirmųjų patvirtimų, teikiama jiems politinė informacija.

Rajono agitatorių ir politinformatorių tikslai ir uždaviniai vieni, tačiau jų darbo formos ir partinio poveikio metodika skirtinga.

Visų pirma politinformatorių veikloje įgyvendinta 4-rių krypčių specializacija: šalies politinio gyvenimo klausimais, partijos ekonomikos politikos, kultūros ir komunistinės dorovės problemomis, tarptautinės padėties klausimais. Specializacija padeda politinformatorių vienas kitą išnagrinėti politinę literatūrą ir periodinę spaudą, geriau pasiruošti pokalbiui, kvalifikuotiau komentuoti įvykius ir tuo pačiu siekti didesnio savo pasisakymų veiksmingumo. Jau kelerių metų patyrimas rodo, kad didžiausio auditorijos dėmesio susilaukia tie politinformatoriai, kurie pasto-

viai tobulinasi vienoje iš keturių krypčių.

Sekantis svarbus rajono politinformatorių bruožas — tai jų pasisakymų reguliaramas. Dauguma pirmųjų partinių organizacijų stengiasi sudaryti galimybes politinformatorių praveisti pokalbius dirbančiųjų kolektyvuose ne tik kaip kartą į savaitę.

Didelį pagyvėjimą žodinėje politinėje agitacijoje įneša vieningos politinės dienos įvedimas. Ji rengiama visuose rajono kolektyvuose, neaplenkiant ir bendro lavinimo mokyklų, kiekvieno mėnesio trečią trečiądienį. Politinės dienos pagrindiniai tikslai — pagerinti rajono gyventojų informuotumą ak-

tualiais šalies, respublikos ir ypač rajono ekonomikos ir kultūros klausimais, suaktyvinti politinį darbą gamybinuose kolektyvuose, sudaryti kuo palankesnes sąlygas ūkinio, ekonominio ir ideologinio darbo vienetui užtikrinti, o taip pat papildyti sistema priemonių, sudarančių galimybes kolūkiečiams ir darbininkams, žmonėms pagal jų gyvenamąją vietą artimai pabendrauti su partijos rajono komiteto nariais, rajono, o tuo pačiu ir respublikos vadovaujančiais partiniais ir tarybiniais darbuotojais.

Politinėms dienoms organizuoti ir praveisti partijos rajono komiteto biuro nutarimu sudarytos pranešėjų grupės, kurioms vadovauja rajono komiteto sekretoriai, skyrių vedėjai, rajono vykdomojo komiteto vadovai. Kiekvienai grupei pagal grafiką visiems metams yra numatyti kolektyvai. Ten, kur neatvyksta pranešėjų grupės, politinė diena vedama vietos įėjomis: organizuojami gamybiniai pasitarimai, rengiami politinformatorių ir lektorių pokalbiai bei paskaitos.

Politinės dienos įvedimas rajone praturtino politinio masinio, agitacinio darbo sis-

temą, kuri dirbančiųjų kolektyvuose šiuo metu yra tokia. Agitatoriai atlieka kasdieninį individualų ar su mažomis žmonių grupėmis agitacinį darbą. Politinformatoriai, vadovaudamiesi planu, grafiku, ne rečiau kaip kartą į savaitę surengia politines informacijas brigadose, fermose, cechuose ir kituose padalinių kolektyvuose. O pranešėjai susitinka su dirbančiais kartą į mėnesį politinių dienų metu, atseko į jų klausimus, išklauso pageidavimus ir pasiūlymus.

Tačiau, sprendžiant rajone žodinės politinės agitacijos įtaigumo ir veiksmingumo klausimus, dar pasitaiko esminių trūkumų ir skubiai sprendinių uždavinių.

Ne visuose ūkiuose ir organizacijose politinformatorių grupės ir agitatorių grupės atitinka keliamus jiems reikalavimus. Labai neskaitlingi agitatorių Melioracijos valdyboje, statybinės organizacijose, neseniai sustambintuose ūkiuose. Kolektyvuose, turinčiuose 250 ir daugiau dirbančiųjų, turėtų būti 15–25 agitatoriai ir 4–8 politinformatoriai. Artimiausiu metu visoms pirminėms partinėms organizacijoms tikslinga būtų peržiūrėti agitatorių ir politinformatorių kiekybinę ir kokybinę sudėtį. Būtina užtikrinti agitatorių ir politinformatorių informavimą, kad ne rečiau kaip kartą į mėnesį aktualiais kolektyvo gyvenimo klausimais pasisakytų ūkio ar įmonės vadovas, vyriausieji specialistai.

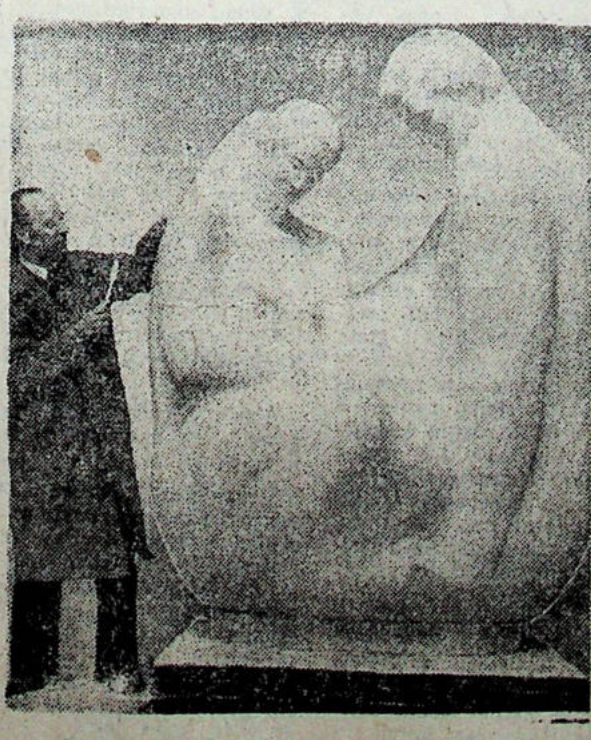
Jeigu politinformatoriai, besispecializuojantys tarptautinio gyvenimo, vidaus politikos ir ekonomikos klausimais visuomenėje rodo nebologą aktyvumą savo visuomeninėje veikloje, tai kultūros ir komunistinės moralės problemos nagrinėjantieji kolektyvuose pasisako žymiai rečiau. Būtina gerinti šios politinformatorių sekcijos kokybinę sudėtį ir ne tik kultūros darbuotojų, bet ir mokytojų bei kitų liaudies ūkio specialistų sąskaita.

Žodinės politinės agitacijos klausimų analizė rajone parodė, kad kai kuriuose kolektyvuose dar nėra šio darbo sistemos, neįtikrinama racionali agitatorių ir politinformatorių veiklos

koordinacija ir jų darbo kontrolė, nėra tampraus ryšio tarp žodinės politinės agitacijos ir paskaitinės propagandos.

Rajone per eilę metų susiklostė palyginti darni politinformatorių mokymo sistema. Tačiau Kurklių, Levaniškio kolūkių, Staškūniškio ir Raguvėlės tarybinių ūkių partinių organizacijų sekretoriai neužtikrino gero politinformatorių seminarių lankymo, nepatenkinamai jų darbą organizavo vietose.

Žodinė politinė agitacija būna laikyti galimai plačią formą ir melodijų ratą, kad agitacinis masinis ir individualus darbas būtų nukreiptas kvalifikuotam ir operatyviam politinių įvykių aiškinimui, žmonių mokslinės materialistinės pasaulėžiūros formavimui, dirbančiųjų gamybinės ir kurybinės iniciatyvos kėlimui, nesitaikstymui su bet kokiais buržuazinės ideologijos pareiškimais, vplatinga dėmesį skiriant darbui jaunimo tarpe. Būtina sistemingai aplendrinti ir analizuoti pranešėjams, agitatoriams ir politinformatoriams pateikiamus klausimus, pasiūlymus, kritines pastabas, operatyviai reaguoti į tai ir per pirmines partines, kitas visuomenines organizacijas informuoti darbo žmones, kokių priemonių dėl jų buvo imtasi. Kiek toli nueita nuo žodžio iki darbo. Ir čia norisi prisiminti dr. M. Suslovo žodžius, pasakytus Visąsąjunginiame ideologinių darbuotojų pasitarime: „Žodžių ir darbų vienybė, agitacija darbas, turi būti svarbiausia reikšmė darant efektyvų poveikį žmogaus sąmonei ir nuotaikai. Auklėjamas žodis netenka prasmės ir reikšmės ten, kur užuot kruopščiai dirbus kasdieninį darbą, daug nepamana, kur dalykinės priemonės pakelčia tuščiažodžiavimas, kur po pasikaitos apie ekonomikos reikšmę, žmonės mato gamyklos kieme betvarkę, kur eilėnarios tvarkos stoka slepiama tuščiais pažadais“. Si mintis dar kartą įpareigoja mus pastovų dėmesį skirti lenininiams žodinės politinės agitacijos principams ir užtikrinti gerą kalbų ir konkrečių darbų organizacinę, ideologinę ir ūkinę veiklą vienoje.

Vilnietis skulptorius, respublikos nusipelnęs meno veikėjas Leonas Zuklys sukūrė daug kompozicijų, portretų, paminklų, ne kartą sėkmingai dalyvavo respublikiniuose monumentų konkursuose. Jo sukurtos žymios mokslo veikėjų, revoliucionierių skulptūros pastatytos daugelyje Lietuvos miestų.

Dabar L. Zuklys baigė naują skulptūrinę kompoziciją „Seima“. Iškalta grantite, ji papuoš Santuokų rūmų architektūrinį ansamblį.

NUOTRAUKOJE: skulptorius L. Zuklys prie savo naujo darbo.

M. Baranausko nuotr. (ELTA)

KOLEKTYVINIS
DARBAS

Prasmingas kelias

(Pabalg. Pradžią Nr. 63 (4103))

Atmintina ir ta naktis, kai vyrai ruošėsi iškelti vėlavą Katliuose ant telefono laidų. Išvalę šalies esančią pievą — tik arklys joje rūpėjo žolę. Įtartinio nieko nei Kostui Senavičiui, Antanui Navickui ir Antano Dailidės broliui Juozui nesimatė. Metė aukštyn prie storo siūlo pritvirtintą akmenuką, ir raudonas auksas suplevėsavo ant laido. O, pasirodo, žilvičio krūmė tūno ta valstiečio Jurgio Dumbrausko, kuris, atvedęs slapta pasiganyti arkli į pono pievą, pasislėpė. Bet, laimė, ne plepauš žmogaus būta — tik atkūrus Tarybų valdžią Lietuvoje Antanui prisipažino, jog matė tą jų nakties drąsų žygį. O vėliaus auksą dažniausiai Antanas paimda-

vo Anykščiuose H. C. Jofaitės.

1940-ųjų vasara. Šviesaus gyvenimo svajonė, ir diena, ir naktį kaitinusi širdį, lyg vasaros jurginas išskleidė savo žiedlapius visu grožiu — naujo gyvenimo džiaugsmu. Dabar jau nebereikėjo slėpti nei minčių, nei įsitikinimų. Ryškiai šviečia sunkių ir džiaugsmingų prisiminimų virtinėje ir ta liepos diena, kai Antanas su savo bendražygiais ir Anykščių parajono komiteto vadovais nuvyko į Uteną, kur partijos apskrities komitete visiems iškilmingai P. Kutka ir J. Paleckis įteikė Komunistų partijos nario bilietus. Sirdyje Antanas jau seniai buvo komunistas, jo siekiai ir mintys seniai sutapo su leniniškais Komunistų partijos idealais, tačiau oficialiai pripažintas šios garbingos par-

tijos nariu buvo tik Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje mėnesį. Nuo džiugiu permainų gyvenime šviesiau ir jaučiau darėsi Antano Dailidės trobelėje, naujo gyvenimo priešaušryje surestoje Dėsiuškos vieniemyje. Vilties ir gražių svajonių sušildytos dažniau šypsojosi žmonos akys. Uždėjęs ant penkiametio sūnaus Vytauto peties ranką, kalbėjo tėvas, jog nebereikš jam suskirdusiomis kojomis braidyti po ūkininko lankas su botagu rankoje, kad jis rytais nebe pasikui ūkininko galvijus sekios, o eis į mokyklą.

Partinių įpareigojimų ir rūpesčių šiuo atsakingu metu nei Antanui, nei jo draugams netrūko. Svarbius, aktualius tom dienom nutarimus, konkrečius darbus numatydavo komunistai parti-

niuose susirinkimuose, kurie vyko Anykščiuose.

Išsigandęs naujo gyvenimo atgimimo permainų, išpleškėjo Ragaučiznos ponios Mieliauskienės dvare šeimininkavęs jos sesers sūnus Barauskas. Mažžemiai ir bežemiai valstiečiai nekantiraudami laukė žemės dalijimo komisijos. Pagaliau atėjo ta laiminga diena, kai ir Antanui Dailidei iš šio dvoro žemių buvo atrėžta 12 hektarų.

Pirmoji pavasarinė 1941 metų žaluma, tokia pat vaiski ir džiugiesiu uždeganti širdį kaip ir ši pavasari, svaigino žmogaus sielą. Pilių rytmečio vėtrų giesmė didino artojo džiaugsmą, kad sau verčia pirmąją vagą, kad jo delnų sušildytas dabar jau nuosavon žemėn byrą grūdas. Atrodė ir prakaitas ne toks sūrus ritosi veidu, ir nuovargis taip nelenkė pečių, dirbant savąją žemę, kai mintys degė tikėjimu ir viltim.

Bet nebeteko išvysti net kaip brandžias varpas šukuos vasaros vėjas, kaip šėšiametis sūnus, grėblis įsitvėręs, sukiosis apie vežimą, kai jis su žmona kraus pėdus. 1941-ųjų metų birželio je siaubą nešantis žodis „ka-

ras“ nutraukė visas šviesias viltis.

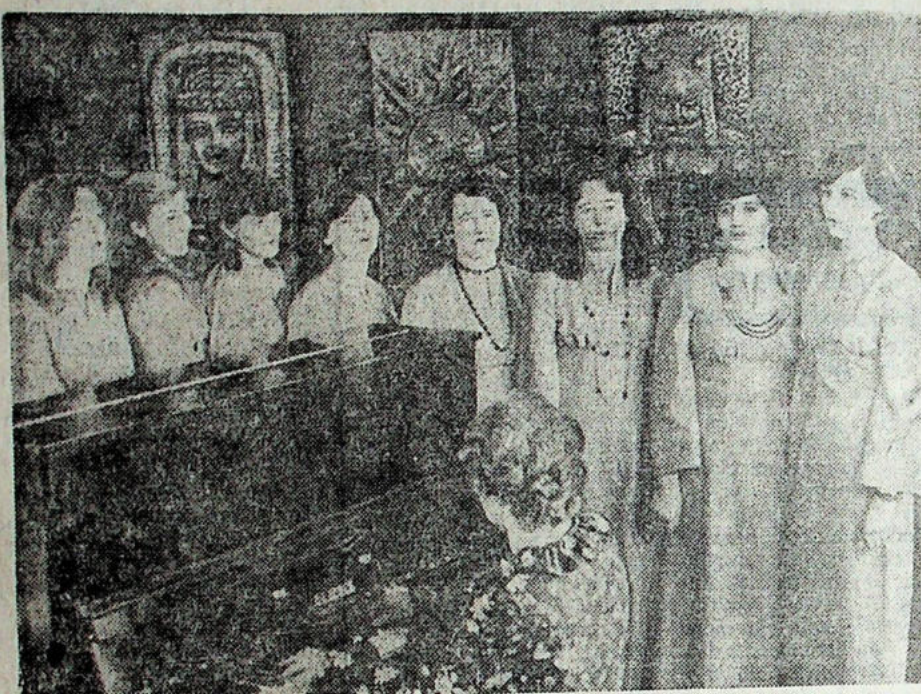
Antanui Dailidei ir kitiems jo draugams komunistams reikėjo skubiai trauktis į šalies gilumą. Ilgas, varginantis kelias vingiavo per Latvijos miestus, Velikių Luki. Įsikuria net Saratovo srityje, dirba kolūkyje lauko darbuose. O netrūkus kelias atveda į formuojamą 16-ąją lietuviškąją divizioną. Su 157 pulko kariais pasiekia frontą. Ir kur tik bebūvo, ar prie Oriolo, Aleksiejevkos, Meškagovgo, ar kitur, mintys vis sukosi apie draugus, su kuriais karas negailingai išskyrė. O sūnaus, žmonos, motinos, brolių, seserų ir namų šilumos ilgesys kai įsikibdavo į širdį, taip ir perverdavo ją abejonių skausmu — ar pamatysiu dar juos? O sapnuose čia pamiškėje ar prie gryčutės kampo švysteldavo papurusi Vytuko galvelė, glostydavo pavargusio kario skruostus mažytė jo rankutė, o mėlynos akutės be žodžių prašytė prašė pakelti aukštai, aukštai... Bet atsi-budavo ir baisi realybė vėl supoškėdavo šūviais, sproginiais, bombonešiu gausmu. ...O kartą, tai buvo 1943 metų gruodį, kurtinantis

sproginas, tamsa... Ir nutrūko atminties gija. Sprogusi bomba užpylė Antaną žemėmis. Keletą parų po kontūzijos be sąmonės išgulėjo ligoninėje. Kai po kelių savaičių visiškai pasveiko, jau nebetiko frontui ir buvo vėl grąžintas į Saratovo srity, kur trūsė ūkio laukuose.

Kasdien vis labiau pradžingindavo diktoriaus balsas, pranešdamas apie naują tarybinių karių pergalę. Ir kai 1945 metų gegužį atėjo lauktoji pergalė — Antanui rodė, kad iš tos laimės pėsčiomis įveiktų nuo namų iki skiriančius tuos tūkstančius kilometrų. Pradėjus ilgiems ir sunkiems išsiskyrimo metams, pirmą kartą jau galėjo imti plunksną ir parašyti žmonai laišką, nes žinojo, kad šis laiškas pasieks. Kai, gavusi žinią iš Antano, ji rūpinosi iškvietimu, buržuaziniai nacionalistai neapykantos ir keršto ugnį nukreipė į ją.

— Tai rūpiniesi komunisto sugrįžimu, — sušvokštė kažkuris iš jų. Taip ir nebešvydo moteris keturis metus laukto vyro, nebepamatė jau pradėjusių balti nuo didžiųjų

nukelčiai 4 pusl.

Atvykusio į Ukmergės rajono S. Nėries kolūkį akį džiugina nauji gyvenamieji namai, kultūrinis kompleksas su ūkio valdyba, aštuonmetė mokykla, kiti pastatai. Gražiai gyvena žemdirbiai S. Nėries kolūkyje, kuriam vadovauja ekonomikos kandidatas Steponas Jankeliūnas. Kolūkyje daug jaunimo.

Per pastarąjį dešimtmetį kolūkio nariais tapo atvykusios šeimos iš Ukmergės, Kauno, Vilniaus, Noriūnų apsigyventi kolūkyje miestiečių vis daugėja. Stai čia išikūrė buvęs Kauno taksio parko vairuotojas Romualdas Rimskis su šeima. „Aukšinių rankų“ žmogus, kaip jį apibūdina kolūkiečiai, su savo sūnumi daugininku gyvenamojo namo rūsyje įkūrė originalią svetainę. Ukmergietis kombainininkas ir traktorininkas Algis Paučlys atsikėlė kartu su žmona zootechnike Verute. Kolūkyje jie pasistatydino namą, įsigijo automašiną, padidėjo šeima. Panašių šeimų kolūkyje yra ir daugiau.

NUOTRAUKOJE: repetuoja kolūkio moterų ansamblis.

G. Svitojaus (ELTA) nuotr.

RAITAS KĖLĖ KEPURĖLĘ

Siaurės Lietuvoje, prie kaimyninės Latvijos sienos įsikūrusią Zagarę — nedidelį rajoninio pavaldumo miestelį — pastaraisiais metais vis dažniau mini užsieniečiai. Čia užaugintus Hanoverio ir Lietuvos sunkiųjų veislių žirgus Maskvos tarptautiniame aukcione noriai perka italai, vokiečiai, danai, olandai, švedai, suomiai...

Simtamečio parko pakraštyje neseniai restauruotas unikalus maniežas, praėjusiam amžiuje statytos arklidės, kiti pastatai. Sename malūne įsteigtas muziejus. Zagarės valstybiniame žirgyne dabar yra daugiau kaip trys šimtai žirgų.

Aukštas kainas moka daugelio šalių žirgų augintojai ir komersantai taip pat už Nemuno žirgynę išaugintus Trakėnų bei Hanoverio veislinius ir sportinius žirgus. Tarptautiniuose aukcionuose netrūkus pasirodys Vilniaus valstybinio žirgyno Arabų veislės gražuoliai.

— Darbinių arklių ir sportinių žirgų veisimo rūpinasi penki respublikos valstybiniai žirgynai, — pa-

sakoja Žemės ūkio ministerijos respublikinio Veislininkystės įmonių tresto direktoriaus pavaduotojas Stasys Svetlauskas. — Juose auginami dviejų veislių darbiniai arkliai — Zemačių ir Lietuvos sunkieji, taip pat Rusų ir Orlovo ristinai, Hanoverio ir Arabų veislės žirgai.

Seniausia Lietuvos arklių veislė — žemaitukai. Jie nedideli, stiprūs ir nereiklūs. Kadaise juos naudojo kryžminimui vokiečiai selekcininkai, išvesdami savo garsiuosius Trakėnus. Mūsų respublikos selekcininkams žemaitukai pasitarnavo išvedant prieš keliolika metų patvirtintą Lietuvos sunkiųjų arklių veislę. Dabar senasis Zemačių arklių tipas atkurtas ir tobulinamas Vilniaus valstybiniame žirgyne.

Lietuvos sunkiųjų ir Zemačių veislių žirgus, kaip kitų veislių gerintojus, perka įvairios Rusijos Federacijos sritys, Ukraina, Baltarusija, Kazachija ir kitos broliškos tarybinės respublikos.

Pastaraisiais metais respublikoje ypač daugėja žirgų. Keliolika žirginio sporto

sekcijų ir trys sporto mokyklos — Vilniuje, Kaune ir Klaipėdoje — turi daugiau kaip tris šimtus aukštųjų klasių sportinių žirgų. Be to, dvidešimt keturių respublikos rajonų ūkiai augina, treniruoja ir dalyvauja varžybose su ristinų veislių žirgais.

Bene populiariausios Lietuvos žirgų lenktynės ant užšalusio Sarty ežero Utenos apskrityje. Iš įvairiausių respublikos kampelių pažūrėti eiklųjų ristinų lenktynių kasmet suvažiuoja daugiau kaip trisdešimt tūkstančių žiūrovų. Važnyčiojimo ant ledo varžybos pripažintos nacionaline sporto šaka, ir važiuotojas, pasiekęs rekordą, gauna teisę nešioti Lietuvos TSR sporto meistro ženklelį.

Tradicinėmis tapo ir raitelių varžybos, kuriose jau keli metai startuojama kartu su Pabaltijo respublikų, Vengrijos, Lenkijos ir Čekoslovakijos sportininkais.

A. Norvaiša

„Tulpės“ suvenyrai

„Tulpės“ suvenyrų gamybos įmonė pagamino Maskvos olimpiados dalyviams ir svečiams lietuvių nacionaliniais raštais išsiuvinėtų tekstilės bei trikotažo gaminių. Kolektyvas laiku įvykdė šalies sostinės prekybininkų užsakymą.

Panevėžiečiai daro daugiau kaip 200 pavadinimų suvenyrus, kurie turi didelę paklausą visose broliškos tarybinės respublikose. Siemėl jie taip pat eksportuojami į Lenkiją ir Čekoslovakiją.

Kolektyvas kasmet didina savo produkciją. Pastaraisiais metais dideli „Tulpės“ cechai atidarė Šiauliuose, Biržuose, Rokiškyje, Ukmergėje ir Utenoje. Juose dirba daug talentingų audėjų mezgėjų, siuvinėtojų.

(ELTA)

KOLEKTYVINIS
DARBAS

3 psl. 1980. VI. 3

Kopūstinės musės

Jau pradėjo skraidyti kopūstinės musės. Šie vabzdžiai — 6—6,5 mm ilgio. Jų kiaušiniai balti, pailgi, lervos bekojės, baltos.

Pavasarinė kopūstinė musė pažeidžia gūžinius ir žiedinius kopūstus, ridikėlius, ropes ir kitas kryžmažiedines daržoves. Musės pradeda skraidyti, žydint vyšnioms. Tuo metu kopūstus ir kitas kryžmažiedines daržoves purškite 1,5 kg į ha chlorofosu arba 1 kg į ha karbofosu, arba 0,8 kg į ha fosfamidu, arba 1 kg į ha trichlormetafosu.

Kopūstinių musių lervoms naikinti rekomenduojama laistyti augalus minėtų chemikalų skiediniu, suvartojant vienam augalui 200 g. Individualiuose daržuose chlorofosą ir fosfamidą vartoti draudžiama.

V. Daukšienė
Žemės ūkio augalų ligų ir kenkėjų Elmininkų signalizacijos ir prognozių punkto vedėja

Gamyklos jaunimo globotojai

Neblogų darbo rezultatų pasiekė vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ jaunimo globotojų taryba, vadovaujama V. Petrošiaus. Jaunimo globotojais dirba 33 Susivienijimo darbuotojai, turintieji didelę praktinio darbo patirtį, pelnytai savo sąžiningu darbu užsitarnavę pagarbą ir autoritetą. Jaunimo globotojams darbo dirva plati, nes Susivienijime dirba jaunimo iki 30 metų amžiaus daugiau kaip 200 žmonių, o turinčių darbo stažą iki vieno metų — daugiau kaip 120 darbuotojų.

Didelis dėmesys skiriamas jaunimo globotojų mokymui. Visi jaunimo globotojai šiais mokslo metais mokėsi Liau-

dies universiteto jaunimo globotojų fakultete, kuriam vadovavo profkomiteto pirmininkas R. Butleravičius. Susivienijimo specialistai, pedagogai, teisininkai šio fakulteto klausytojams skaitė paskaitas „Kolektyvo vaidmuo jaunųjų darbininkų auklėjime“, „Tarybiniai įstatymai apie jaunimo teises ir pareigas. Teisinis jaunimo auklėjimas“, „Jaunimo globotojo asmenybė“, „Pagrindiniai tarybinės pedagogikos bruožai“ ir eilę kitų. Jaunimo globotojams organizuojamos ekskursijos į giminin-gas įmones darbo patirties pasidalinimui. Jaunimo globotojais parenkami politiškai subrendę, didelę praktinio darbo patirtį turintieji

darbuotojai. Vien per 1977—1979 metų laikotarpį jaunimo globotojai šefavo per šimtą jaunų gamybininkų ir paruošė savistoviam darbui.

Už gerus gamybos rezultatus, aktyvų visuomeninį darbą ir jaunimo šefavimą, jaunimo globotojai Stasė Rukšienė apdovanota Lenino, Vladas Malinauskas — Darbo Raudonosios Vėliavos, Zofija Kriščiūnienė ir Ana Peskun — „Garbės ženkle“, Alfonsas Raupelis — „Darbo šlovės“ III-čio laipsnio ordinais, medaliais.

Aldonai Karveliėnei, Anai Peskun, Stasei Rukšienei ir Vladiui Malinauskui suteikti geriausio TSRS maisto pramonės įmonės jaunimo globotojo vardai.

Darbuotojams, nepriklausomai nuo amžiaus, suteikiami gamyklos veteranų vardai, jie tampa jaunimo globėjais. Iškilmingoje aplinkoje jiems įteikiami pažymėjimai apie šio vardo suteikimą ir alminimo medalis „Gamyklos veteranas“. Sis garbingas vardas suteiktas 34 darbuotojams.

Prieš išvykdam į Tarybinę Armiją, Arvydas Vitkūnas, Albinas Abramovas, Rimantas Juodis, Jonas Karvelis, Alvydas Silickas, Vytautas Augustinas Susivienijime dirbo darbininkais, o grįžę atgal į kolektyvą, jaunimo globotojams padedant, tapo kvalifikuotais darbuotojais.

B. Milaševičius

Prasmingas kelias

atkeltois 3 pusl.

pergyvenimų jo plaukų. Liepos mėnesį šešiametis Vytas liko našlaičiu. O Antanas tik 1945 metų spalio mėnesį, grįžęs namo, sužinojo apie nepaprastai skaudžią šeimos nelaimę.

Daug gilių kraują sūvančių raudu širdyje paliko karas, nes žuvo ir kiti jo artimiausi draugai, kaip Stasys Balukas, Stasys Baniūnas, Alfonsas Palubinskas, Kostas Senavičius, Petras Katinas. Lyg žaibų ir audrų skaldytas ir laisvės medis, vel trokstantis tvirtai šaknimis įsikūti žemės, kuri žiurumų gualinta, motinų ir našlaičių ašarų aplaistytas, kovotojų krauju sumirkytas, vel turės atgyti ir išgraužti. Jo ir kiti likusių gyvųjų žmonių rankos turės vėl atkurti naują gyvenimą žemėje.

VARŽYBŲ ĮKARŠČIUI PRASIDĖJUS

Nors pavasaris ir vėlavo, tačiau techninio sporto šakų varžyboms gamtos išdaigos neturi lemiamos reikšmės, gal net paryškina sportininkų meistriškumą.

Pirmojo etapo motociklų sporto LTSR kroso varžybose Klaipėdoje gamtos išdaigos nesukliudė. Anykščių vaikų jaunimo sporto techninės mokyklos komandai, kurios sudėtyje startavo R. Landas, Puodžiūnas, Romas Repėckas ir Gintaras Petrauskas, iškovojo pirmąją vietą tarp sporto-techninių mokyklų.

Bendroje įskaitoje vaikų jaunimo sporto mokyklos atstovai Rolandas Puodžiūnas buvo šeštas, o sportinio-techninio klubo komandos nariai Vytautas Čekuolis ir Stasys Mačys buvo penkti. Gražiai pasilgę mokyklų auklėtinius Dalius Sadūnas, Pirmą kartą dalyvaudamas LTSR motokroso varžybose, individualioje įskaitoje po pirmo rato turėjo gerus važiavimo rezultatus, atrodė, kad sportinė kova antrame rate jam bus dar įdomingesnė. Tačiau sužinojė, kad komandos nariui Romui Repėckai sugedo motociklas, jis nedvejodamas pasiūlė su savo motociklu, tuo patiu nutraukdamas pirmą savo sportinę kovą LTSR pirmenybėse. Iškovota taure šioje pergalėje yra ir gražus Dalius Indelis.

Tuo patiu mieln Vilniuje varžėsi ir kartingistai. Jų rezultatai kuklesni, tačiau IV-ta vieta tarp rajonų daug sako apie jų išaugusį meistriškumą.

Tačiau varžybų įkarštis nemažėja. Štai motociklų daugiadienis Pabaltijo čempionato varžybose Pilsvoje (Estijos TSR) Anykščių techninio sporto klubo komandos narys I. Aiskvris sportininkas Stasys Mikuckas užėmė VI-tą vietą.

A. Kovalūnas
Anykščių VJSTM
direktorius

Laukas užgydė žaizdas. Ir žemės, ir žmonių Antano, kaip komunisto krūtinėje degė pašaukimas — visuomenei būti aktyviausiu naujo gyvenimo kūrėju gretose Tuoliau po karo jis dirbo Anykščių namų valdybos valdytoju. Kaip komunistas dažnai pažinėjo į apylinkes, agitavo žmones burtis į kolektyvinius ūkius.

Vėliau, 1951 metais kaimo žmonės patikėjo vadovauti ką tik susikūrusiam „Puntyko“ kolūkiui. Trūko natūrijos, žinių, technikos, tačiau Antanas dirbo iš visos širdies, stengėsi įtikinti žmones, kad išvien dirbdami ir gražesni gyvenimą susikurs. Vėliau vadovavo buvusiai Storių apylinkės Tarybai, šeseriais metais išdirbo Cerniachovskio kolūkio pirmininko pavaduotoju. Dabar rajono bibliotekoje jau trūšia penktus metus. Žmogus, visą savo gyvenimą dirbęs ir dabar, sulaukęs garbingo amžiaus, negali išsėsti. Darbas nuo pat jaunystės yra ir buvo jo gyvenimo prasmė ir kilnus tikslas.

Jaučiu, kad nuo ilgokai užsitęsusių mūsų pokalbių, nuo prisilietimų prie skaudžių, įaudinančių praeities prisiminimų pavargo žmogus, apilto. Bet tereikėjo anūkėlei Gitanai kyštelėti pro duris gelsvutę lyg plėnės žiedelis galvutę, prisiglausti prie diduko peties, ir žmogaus akys vėl atgijo, pralinksėjo. Septyni anūkai Antaną Dailidę vadina

diduku. Pokario metais jis sukūrė naują šeimą, vedė tokią pat skaudžios nelaimės ištiktą moterį, kurios vyrą taip pat nužudė banditai. Anūki giedriose akyse, jų žaidimuose sudėtas visas šandieninio gyvenimo grožis ir gerumas. Jiems netrūksta nei duonos, nei gražių drabužėlių, nei knygų. Jis pats gyvena erdviame komunaliniame bute J. Biliūno gatvėje. O stovėjusioje Desniškose trobelės vietoje liko tik viena obelėlė, jo jaunystės veiklos įrodinys, haltai užsideganti kiekviena pavasari.

Anūki nerūpestingai vaikystė — tai įsikūnėjęs Antano Dailidės svaionė. Po karo gimusių vaikų ateitis taip pat nuspajvinta kitokiomis spalvomis, negu buvo jo pačio. Kai jiems, mažesniems, pasakodavo savo gyvenimo fragmentus — jie vaikams priminė šurpiai pasakas, kurių svarbiausiu heroiumi buvo ju tėvas. Anūkams mažai diedukas pasakojai apie praeitį, jie ner maži viską suprasti, be to, jam atrodo geriau, kad tie sunkūs prisiminimai liktų giliausiam širdies kampe. O vaikai tegul grožisi saule, žiedais, nerūpestingai lenktyniauja su vėju — džiaugsmas, atsispindintis jų tvrose akulose, jam bus gyvybės eliksyras — optimizmas teikiančių senatvėje, glostančių ir gydančių visas žaizdas, patirtas prasmingo gyvenimo kelyje.

Reikalinga

Anykščių statybinių medžiagų kombinatui reikalingi:

Kvarco cechui — tekintojai, suvirintojai, šaltkalviai, staliai, statybininkai, vikonių cechui — mechanikas, įvairių profesijų darbininkai.

Rubikių cechui — įvairių profesijų darbininkai. Aprūpinama butais. Kreiptis į kadry skyrių, arba skambinti telefonu 5-19-72.

Administracija

Dėkoja

Nuoširdžiai dėkojame bendradarbiams, artimiesiems, giminėms, kaimynams, visiems, kurie padėjo mums sunkią valandą, laidojant mylimą žmoną ir mamytę A. Litvinavičienę. Vyras ir sūnus

VIDAI VAIKUTIENEI

Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam vyriui, nuoširdžiai užuojautą reiškia:

„Ateities“ kolūkio Debeikių sektoriaus gyvulininkystės darbuotojai.

EUGENIJAI GENIENEI

Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytėi.

BGAK administracija ir profsąjunginė organizacija

RVKS paruošų kontora prašė standartinių būvinių supirkimą ir moka už 100 kg 20 rub. Būvės supirkamos Anykščių, Kavarso, Troškūnų, Svėdų ir Viešintų supirkimo punktuose lyg punkty daro dienomis ir valandoms.

Paskubėkite parduoti būvės Vartotojų kooperacijas.

Paruošų kontoros direktorius

Reiškiamie nuoširdžius užuojautos žodžius VYTAUTUI INCIORAI, mirus mylimai motinai.

„Gimtosios žemės“ kolūkio mechanizatoriai

VYTAUTUI INCIORAI Neteikus brangiausio žmogaus — mamytės, nuoširdžiai užuojautą reiškia

„Gimtosios žemės“ kolūkio Inžinerinė tarnyba.

Nuoširdžiai užuojautą ALOYŽA KAVOLIUNA, tėveliui mirus. Anykščių greitosios pagalbos darbuotojai

VYTAUTUI STRUNEVICIUI Dėl mylimo brolio mirties reiškiamie nuoširdžiai užuojautą.

Štačiūniškio tarybinio ūkio mechanizatoriai

KELIAI. MAŠINOS. ŽMONĖS.

Kad keliai būtų tvarkingi

Intensyvėjant eismui, vis didesne reikšme saugumui užtikrinti įgyja kelių būklė. Naujai tiesiant ar kapitališkai remontuojant kelius, darbai dėmesys kreipiamas ne vien į kelio dangą, bet taip pat į kelio ženklų išdėstymą, sustojimo aikštelių bei zonų įrengimą, važiuojamosios dalies žymėjimą ir t. t. Visi šie darbai tuo svarbesni, kuo eismas intensyvesnis. Paskutiniuosius stebėjimai parodė, kad mūsų rajone intensyviausias eismas vyksta kelyje Anykščiai — Rokiškis. Po to seka Troškūnai — Raguvėlė, Radiškis — Anykščiai. Todėl šių kelių priežiūrai lenka skirti didžiausią dėmesį.

Zinoma, didėjant eismo intensyvumui, kelių priežiūrai sunkėja, reikalauja vis daugiau pastangų ir ypač organizuotumo. Juk Autokeilių valdybos darbu apimtis vien nuo šio penkmečio pradžios padidėjo beveik dvigubai ir dabar jau viršija ml-

lijoną rublių. Bet kelių tarnyba susidoroja su didėjančiais uždaviniais, ką rodo ir toks faktas, kad kasmet vis mažiau lieka tokių kelių, kuriuose apribojamas transporto eismas pavasario polidžiū metu.

Kokie kelių tvarkymo darbai numatyti artimiausiu metu?

Juoda danga padengus kelią iki Troškūnų, jis tapo pagrindine anykščių susisiekimo su Panevėžiu arterija. Todėl ir ateityje šiai kelio atkarpai skirsime didelį dėmesį. Jau šiemet numatoma įrengti juoda dangą per Milaikiškių ir Juostininkų kaimus. Baigsime kelio Troškūnai — Traupis kapitalinį remontą, suremontuosime kelius Troškūnai — Surdegis, Surdegis — Zvilūnai bei kelią iki Vaškuokėnų. Numatoma baigti kelio Debeikių — Zaliųjį rekonstrukciją. Toliau bus vykdomas šlurkštus paviršaus įremimas keliuose su juoda dau-

ga. Nemažai remonto darbų numatomi keliuose „Atžalyno“, „Nevėžio“ kolūkiuose ir t. t.

Pradėjus veikti Kurkliuose slėjimo-skaldos gamybos cechui, labai pagerėjo medžiagų kelių remontui kokybė. Tas palengvina darbą greideruotojams.

Bet turime ir bėdų. Kelių profilavimui dar trūksta kvalifikuotų mechanizatorių. Kai kur, ypač Troškūnų zonoje, ūkiai užverčia pakelių griovius.

Didelė blogybė yra tai, kad daugelis ūkių nesusi-tvarko technikos ir gamybinio centrų kiemų. Iš ten į kelius tempiamas glitūs purvas. Kokį tai sudaro pavojų saugiam eismui, kiekvienas supranta. Bet suprasti maža. Reikia, kad kiekvienas ūkis pasirūpintų, kad ties pravažiavimais į fermas, mechanizacijos klemus ir t. t. juoda kelių danga nebūtų padengta purvo sluoksniu.

Dar blogiau, kai dėl blogo pakrovimo „trešiami“ keliai mėšlu, durpėmis. Tas ypač ryšku kelyje Dabužiai — Troškūnai. Dėl to kas antri metai šiame ruože lenka remontuoti kelią, o jo būvis vis vien nepatenkinamas.

Nemaža prieštū kelininkai turi melioratoriams, kurie ne tik užlygina griovius, bet kartais ir susiaurina kelio sankasą, kaip tai buvo atsitikę kelyje Troškūnai — Subačius, netoli Surdegio.

Bene didžiausią rūpestį kelių tarnybai sudaro kelio ženklų, pavilnonų, autobusų sustojimo aikštelių darytojai. Autokeilių valdybos darbuotojai vien nenajęs apsaugoti visus kelių įrenginius. Čia reikia visos visuomenės paramos.

R. Kuzma

Anykščių AKV viršininkas

„ANTRASIS PAVASARIS“

Lenfilmo kino juostos „Antrasis pavasaris“ veiksmas vyksta tolimame Sibiro miestelyje, kur, sugijęs po sužeidimo, atvyksta pagrindinis filmo herojus pulkininkas Nestorovas. Jis ne tik išpildo fronte žuvusio draugo priesaką, bet suranda savyje dvasinių jėgų naujam gyvenimui, meilei. Meilės tema, galingai sukskambanti filmo pabaigoje, suvoki kaip iškilmingą gyvenimo, jo kuriamosios galios himną. Pagrindinius vaidmenis atlieka Anatolijus Kuznecovas ir Natalija Jegorova.

J. Pociūtė

„DIDI TAVO JEGA, MEILE“

Šis gruzinių filmas susideda iš trijų novelių.

Pirmosios novelės herojus — jaunas milicininkas-reguliotojas, įsimylėjęs žavią merginą.

Antroji novelė pasakoja taip pat apie įsimylėlius, pasiruošusius aukotis dėl savo jausmo.

Trečioje novelėje rodoma, kaip vaikinai, neleidus jam vesti savo mylimosios, pagrobia ją iš tėvų.

Reiškiamie gilia užuojautą gydytojui LEONUI SIAUCIULIUI dėl mylimos mamytės mirties.

J. Biliūno galvės, namo Nr. 22 III laiptinės gyventojai

Gydytojui LEONUI SIAUCIULIUI Dėl mylimos mamytės mirties reiškiamie nuoširdžiai užuojautą. Poliklinikos darbuotojai

EUGENIJAI GENIENEI Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimai mamytėi. Gindrenai, Vainauskai

EUGENIJAI GENIENEI Kartu dalinamės džiaugsmais ir rūpesčiais, leiskite pasidalinti ir skausmu, kurį sukėlė mylimos mamytės mirtis. Bendradarbiai

Redaktorius ST. VINCIUNAS

Alantos tarybinis ūkis-technikumas ruošia zootechnikus ir augalų apsaugos agronomus. Asmenys su aštuonių klasių išsilavinimu priimami mokyti zootechnikos ir augalų apsaugos agronomijos specialybių. Mokslas tęsiasi 3,7 metų.

Stojamieji egzaminai — iš lietuvių kalbos (diktantas) ir matematikos (žodžiai).

Asmenys su viduriniu išsilavinimu priimami mokyti augalų apsaugos agronomijos specialybės. Mokslas tęsiasi 2,5 metų.

Stojamieji egzaminai — iš lietuvių kalbos (rašinės) ir chemijos (žodžiai).

Egzaminai vyks rugpjūčio mėnesį pagal išskvietimą. Moksleiviai aprūpinami bendrabučiu, mokama stipendija, veikia valgykla. Stojantieji turi pateikti šiuos dokumentus: pareiškimą, išėto mokslo pažymėjimą, sveikatos pažymėjimą, (forma 286) ir 4 foto nuotraukas (3x4).

Mokyklos adresas: Molėtų raj., Alanta, Alantos tarybinis ūkis-technikumas, telefonas 5-81-77.

Direktorius

Kauno siuvimo fabrikas „SPALIS“ kviečia jaunuosius, baigusius vidurinės mokyklos 11 klasių, mokyti Kauno miesto XI-toje vidurinėje profesinėje technikos mokykloje vyriškų rūbų siuvėjos-motoristės specialybės. Mokslas trunka 1 metus. Moksleiviams mokama stipendija ir aprūpinamos bendrabučiu.

Stojant pateikiami šie dokumentai:

pareiškimas, brandos atestatas, charakteristika, gimimo liudijimas, medicininė pažyma, gyvenamos vietos pažymėjimas, trys nuotraukos (3x4).

Pareiškimai priimami šiuo adresu: Kaunas, Puškino 15, telefonas 2-30-15.

Direktorius

Rinko Panevėžio spaustuva Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 81. Spausdinti rotacinė mašina. Indeksas 87262. Uloos antradieniai, ketvirtadieniai ir šeštadieniai pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.192 Užsak. Nr. 933